

med en Hurtighed, der umuliggjorde, at den højtærede Finansminister kunde komme til at forhandle med de interesserede Parter indenfor de øvrige Ministerier og til at forhandle med Tjenestemændenes Organisationer, fordi Resultatet skulde forelægges Rigsdagen hurtigst muligt. (Afbrudelse af Finansministeren). Det viser blot, med hvilken Hurtighed denne Sag gennemføres, og jeg indrømmer, at den maa gennemføres nu. Der er ikke Tid til lange Overvejelser, og jeg kan paa mit Partis og paa egne Vegne sige, at vi er villige til at arbejde paa en forsvarlig og hurtig Løsning af den foreliggende Sag.

Det vil nu blive ikke alene Rigsdagen, men det vil blive Tjenestemændene og den hele Befolkning, der skal dømme om Resultatet af det Arbejde, som Kommissionen har udført, og jeg vil for mit Vedkommende udtale det Haab, at Dommen maa blive den gunstigst mulige, saaledes at dette Forslag til Lov om Statens Tjenestemænd kan faa en velvillig og forholdsvis hurtig Behandling her paa Rigsdagen og blive modtaget af de ca. 40 000 Tjenestemænd, hvis fremtidige Lønninger den omfatter, med en Erkendelse af, at det betyder et uomtvisteligt Fremskridt for dem, selv om der selvfølgelig vil være nogle Tjenestemænd, der vil finde, at de procentvis har faaet en mindre Forhøjelse end andre Tjenestemænd, og selv om andre vil finde, at de ikke har faaet deres Forventninger med Hensyn til Placeringen i Lønklasserne fuldt tilfredsstillt.

Hvad angaar Lovforslagets Indhold og Enkeltheder, har de tre Ordførere, der havde Ordet i Gaar, udredt disse og gjort det saa omhyggeligt, at jeg for mit Vedkommende ikke vil finde stor Anledning til at spille Tingets Tid med at gaa ind paa en større Række Enkeltheder. Men der er dog nogle enkelte Spørgsmaal, jeg gerne vil udtale mig om, selv om noget deraf skulde blive en Gentagelse af, hvad der er sagt i Gaar.

Jeg ønsker først og fremmest at udtale min Tilfredshed med den foreliggende Form for Fremtidens Pensionslovgivning. Jeg giver de øvrige ærede Ordførere Ret i, at det Pensionsforslag, der nu foreligger til Behandling, betyder et overordentlig stort Fremskridt i Forhold til de nuværende Pensionsforhold. Dette, at alle Statens Tjenestemænd kommer ind under de samme Regler og Principper, og at denne Pensionsordning omfatter ikke alene egen Pension, men tillige Enkepension og Børnepension, og at alle disse Goder fremtidig opnaas, mod at Statens Tjenestemænd betaler $2\frac{1}{2}$ pCt. af deres Lønninger til denne Pensionsordnings Gen-

nemførelse, forekommer mig at være et saa overordentlig stort Fremskridt, at jeg paa dette Omraade maa erkende, at man er naaet videre, end jeg fra første Færd havde tænkt, at man vilde kunne naa. I denne Pensionsordning indeholdes en ny Bestemmelse, som jeg ogsaa mener, at Tjenestemændene kan være overordentlig tilfredse med, og det er den, at de fremtidig har Ret til at søge deres Afsked, naar de er 65 Aar; paa den anden Side skal de tage deres Afsked, naar de er 70. Det betyder uhyre meget. Det betyder meget for Tjenestemændene, men det betyder efter min Opfattelse ogsaa meget for Staten. Jeg vil ingenlunde paastaa, at alle Tjenestemænd er udslidte ved 70 Aars Alderen; jeg har kendt ikke faa Tilfælde, hvor en Tjenestemand i adskillige Aar udover de 70 Aar har kunnet gøre udmærket Fyldest i den Stilling, hvori han sad. Paa den anden Side tror jeg nok, at der findes adskillige Tjenestemænd, for hvem det vilde være en personlig Lettelse at gaa, naar de var 70 Aar, og adskillige Tilfælde, hvor maaske ogsaa Staten kunde have en lille Smule Interesse i, at den paagældende Mand gik, naar han var 70 Aar. Det Forhold er altsaa nu ordnet gennem denne Bestemmelse, og det er denne Bestemmelse, som jeg for mit Vedkommende maa erkende indeholder et meget stort Fremskridt. For de nuværende Tjenestemænd er der indsat den Bestemmelse, at med Hensyn til deres Afskedigelse træder de Bestemmelser, jeg her har nævnt, først i Kraft fra 1. Oktober 1921.

Hvad jeg dernæst vil sige et Par Ord om, er den Del af Lovforslaget, der omhandler selve Lønssystemet. Lønssystemet bestaar af Grundløn, Alderstillæg, Stedtillæg, Dyrtidstillæg og Konjunkturtillæg. Saaledes som dette Lovforslag nu er bygget op, er der naaet den Fordel ved det, at det i Modsætning til de Lønningslove, vi i dette Øjeblik lever under — her tænker jeg i høj Grad paa de fire Etaters nuværende Lønningslove —, er opbygget med et ringere Antal Klasser. Hele det System af Klasser, som blev opbygget i Lønningslovene af 1908, har efterhaanden vist sig ikke at virke tilfredsstillende for Tjenestemændene, og navnlig maa jeg sige, at den Maade, hvorpaa Avancementerne er foregaaet efter Lønningslovene af 1908, har været overordentlig mærkelig. Jeg skal her oplyse, hvorledes et Avancement efter Lønningslovene af 1908 har set ud, naar en Tjenestemand, der f. Eks. stod i Etatens 13de Lønningsklasse, Assistentklassen, skulde rykke op i en overordnet Stilling. Han skulde maaske